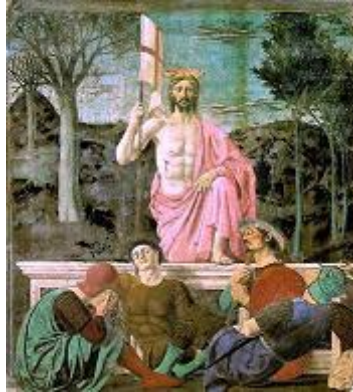


DE TRE FORÅRSFESTER

Påskan i Vædderens tegn

Fra ældgammel tid har mennesker på bestemte tidspunkter af året vendt opmærksomheden væk fra deres daglige arbejde og rettet den mod en højere dimension og væren. De har afholdt fester, som næsten altid har været placeret i forhold til årets rytme.



PÅSKEN - VESTENS STORE FEST

Selve Påskehøjtiden viser os rejsen fra mørke, fra graven (formens fængsel), til lys.

Påskan er kristendommens største fest, der bringer glæde og opløftelse til menneskeheden. Den fejrer opstandelsen: Naturens opstandelse af den mørke jord, og Kristi (sjælens) 'opstandelse' af og befrielse fra fangenskab i formen. Vi lever i et fængsel af tanker, følelser og krop, hvori vores sjæl, som er kærlighed eller Kristus, er fanget.

Vi har alle et kærlighedskim, en sjæl, og Påskeritualet viser os, at vi vil sejre og blive fri af tanker, følelser og krop, når vi har udviklet sjælens potentiale til perfektion.

Påskesøndag, opstandelsesdagen, er altid første søndag efter fuldmånen i Vædderen. Den 21. marts ved jævndøgn, hvor dag og nat er lige lange, går solen ind i Vædderens tegn og lyser fra da af længere tid og stærkere for hver dag indtil sommertilhøvet. Ved fuldmånerne i Tyrens tegn fejres Wesakfesten og i Tvillingernes tegn Menneskehedens fest.



Vi skal fejre opstandelsen hvert år ved Vædderfuldmånen og ved Påske.

Vi tiltrækkes stadigt mere af figurer af den levende Kristus, og rundt om i verden findes store liv- og kraftfulde Kristusstatuer. Der er fx en meget smuk Kristusstatue i Københavns Domkirke, Vor Frue Kirke, og i Rio De Janeiro og flere andre steder findes kæmpe Kristusstatuer.

Kristus symboliserede ved sit liv den essens og styrke, der er i os alle, og det vi alle skal. Han udtrykte kærligheden, der bor i alle mennesker, og viste os den vej, vi skal gå. Med oplevelserne i sit liv viste han os de lidelser, der er forbundet med at leve i menneskenes tanke-, følelses- og fysiske verden, og han viste os, hvad der skal til for at beherske og gøre os fri af dem.

Herkules var et menneske, der påtog sig 12 arbejder. Hans opgave lød: "Kend dig selv." Han skulle lære at have tillid til ånden i sig selv, at samarbejde, at blive gruppebevidst og uselvsk. Han underviste ikke med ord, men ved udførelsen af sine 12 arbejder. Buddha kom og 'fortalte' menneskene, at alt i vores verden er lidelse, men demonstrerede og lærte også, hvordan vi kan befri os fra lidelse. Kristus kom derefter og viste i sit korte liv lidelsen og sandheden i Buddhas lære. Han demonstrerede, at kun kærligheden kan overvinde og befri mennesket. Han brugte sig selv og gav alt, hvad han havde i sig. Det betød 'at der blev plads' til at højere energier (mere lys) kunne strømme ind i og igennem ham.

Som nævnt findes sjælen, Kristus eller kærligheden, i os alle. Det er den kraft, hvormed vi kan bygge nyt ved hjælp af lys – det er den kraft vi søger kontakt med i bøn og meditation. Påsken er afslutningen på en lang og gradvis proces, men også en ny begyndelse som det fortælles i myten om Herkules' arbejde i Vædderens tegn.

Herkules' tolv arbejder og årets højtider illustrerer det arbejde vi skal udføre for at blive ét med vores sjæl og Gud. Det foregår stadigt mere bevidst over lang, lang tid og mange liv.

